

21 Νοεμβρίου, 1996

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΠΡΑΤΣΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 830/94)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Πρόσθετο προσόν — Απαιτήση ειδικής αιτιολόγησης για την παραγνώρισή του — Αντιστάθμισμα της παραγνώρισής του από την ύπαρξη σύστασης του Προϊσταμένου — Χαρακτηριστικά της σύστασης στην κριθείσα περίπτωση — Η σύσταση έγκυρη — Η παραγνώριση του προσθέτου προσόντος με βάση τη σύσταση και τα λοιπά στοιχεία δεόντως αιτιολογημένη.

5

Ο αιτητής προσέβαλε την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Ανώτερου Γεωργικού Λειτουργού.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

Η ισχυριζόμενη παρανομία στη σύσταση του Διευθυντή συνίσταται στο ότι η διαπίστωση του Διευθυντή ήταν ότι το ενδιαφερόμενο μέρος απλώς δεν υστερούσε και όχι ότι υπερετερούσε των άλλων υποψηφίων, τούτο δε δεν μπορούσε να αντισταθμίσει το πρόσθετο προσόν του αιτητή.

15

Προσεκτική ανάγνωση του σχετικού αποσπάσματος της σύστασης αποκαλύπτει ότι ο Διευθυντής αναφερόταν στην επιστημονική κατάρτιση, στην οποία κατά την άποψή του δεν υστερούσε το ενδιαφερόμενο μέρος, παρότι ότι δεν κατείχε το πρόσθετο προσόν. Η σύ-

20

σταση του Διευθυντή, η οποία είναι αιτιολογημένη (εξάλλου δεν προβλήθηκε ισχυρισμός περί του αντιθέτου) θα μπορούσε να κριθεί ως μη φέρουσα βαρύτητα αν ήταν σ' αντίθεση με τα στοιχεία των φακέλων.

5

Η υπέρ του ενδιαφερόμενου μέρους σύσταση του Διευθυντή, δεν ήταν σ' αντίθεση με τα στοιχεία των φακέλων. Επομένως μπορούσε να της δοθεί η δέουσα βαρύτητα από την ΕΔΥ.

10

Όσο για την απαιτούμενη, στη συγκεκριμένη περίπτωση, ειδική αιτιολογία για την παραγνώριση του πρόσθετου προσόντος του αιτητή, αυτή εκτίθεται επαρκώς στο κείμενο της επίδικης απόφασης. Η ΕΔΥ δεν αναφέρει απλώς ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερέχει, αλλά επεξηγεί τους λόγους της προτίμησής της.

15

Η σημασία της σύστασης του Διευθυντή, όταν βέβαια αυτή δεν συγκρούεται με τα στοιχεία των φακέλων, έχει τονισθεί σε σωρεία αποφάσεων του Δικαστηρίου τούτου (*Republic v. Haris* (1985) 3 C.L.R. 106, 110-111), για την παραγνώρισή της δε, απαιτείται ειδική αιτιολογία. Η σύσταση του Διευθυντή επαυξάνει την αξία του συστηνόμενου, παρέχει δε αφ' εαυτής έρεισμα για την επιλογή υποψηφίου με υποδεέστερα προσόντα.

20

Στην παρούσα περίπτωση το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε σε αξία του αιτητή, είχε δε επιπλέον υπέρ του τη σύσταση του Διευθυντή. Η επιλογή του αντί του αιτητή, που κατείχε πρόσθετο προσόν, ήταν εύλογα επιτρεπτή.

25

Η προσφυγή απορρίπτεται με £300,-
έξοδα.

30

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Republic v. Haris (1985) 3 C.L.R. 106,

35

Skarparis v. Republic (1978) 3 C.L.R. 106,

Αδαμίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 528.

40 **Προσφυγή.**

Προσφυγή με την οποία προσβάλλεται η προαγωγή του Ενδιαφερόμενου μέρους στη θέση Ανώτερου Γεωργικού Λειτουργού αντί του Αιτητή.

A. Ευσταθίου για κ. Ε. Ευσταθίου, για τον Αιτητή.

M. Ραφτόπουλος, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α - για τους Καθ' ων η αίτηση.

5

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή αυτή προσβάλλεται η προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους Χρίστου Μοτίτη στη θέση Ανώτερου Γεωργικού Λειτουργού.

10

Η προσφυγή στρεφόταν αρχικά εναντίον της προαγωγής και άλλων υποψηφίων στην ίδια θέση. Αργότερα όμως, όταν διεφάνη ότι επρόκειτο για άλλες ξεχωριστές διοικητικές πράξεις, έγινε αίτηση για διαχωρισμό δικογράφου και οι πράξεις προαγωγής των άλλων υποψηφίων διαχωρίστηκαν με την καταχώρηση άλλων προσφυγών και ως εκ τούτου έπαψαν να αποτελούν αντικείμενο της παρούσας.

15

Τα γεγονότα της παρούσας προσφυγής είναι τα ακόλουθα:

20

Με επιστολή του Γενικού Διευθυντή, Υπουργείο Γεωργίας και Φυσικών Πόρων (όπως ήταν τότε), ημερ. 5.3.93, ζητήθηκε η πλήρωση, ανάμεσα σ' άλλες, δύο θέσεων Ανώτερου Γεωργικού Λειτουργού, που είναι θέση προαγωγής.

25

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας (ΕΔΥ), επιλήφθηκε του θέματος κατά τη συνεδρία της ημερ. 26.5.94, στην οποία κλήθηκε να παραστεί και ο Διευθυντής του Τμήματος Γεωργίας (ο Διευθυντής). Κατά τη συνεδρία αυτή η ΕΔΥ έκρινε ποιοι από τους υποψηφίους κατείχαν το πρόσθετο προσόν του σχεδίου υπηρεσίας. Σύμφωνα με τα πρακτικά, ο αιτητής ήταν ανάμεσα σ' εκείνους που το κατείχαν, όχι όμως το ενδιαφερόμενο μέρος. Στη συνέχεια ο Διευθυντής εκφράζοντας τις απόψεις του, σύστησε για προαγωγή στις δυο κενές θέσεις δυο υποψηφίους, συμπεριλαμβανομένου του ενδιαφερόμενου μέρους. Θα παραθέσω το σχετικό μέρος της σύστασης του Διευθυντή, καθόσον άπτεται των επίδικων θεμάτων:

30

35

“Ο Διευθυντής ανέφερε τα εξής:

40

“Γνωρίζω προσωπικά όλους τους υποψηφίους και έχω άμεση γνώση της επαγγελματικής κατάρτισής τους, των ικανοτήτων και ιδιοτήτων τους και της προσφοράς τους στο Τμήμα.

5 Επιπλέον έχω κατ' επανάληψη διαβουλευθεί με τους άμεσα προϊσταμένους τους για τον τρόπο ενάσκησης του ρόλου τους και γενικά για την όλη προσφορά τους. Η προσφορά όλων των υποψηφίων κατά το 1993 βρίσκεται περίπου στα ίδια επίπεδα με τον προηγούμενο χρόνο.

10 Με βάση τα πιο πάνω και αφού έλαβα υπόψη τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους - αξία, προσόντα, αρχαιότητα - και τις απαιτήσεις της υπό πλήρωση θέσης καθώς και την καταλληλότητα των υποψηφίων, συστήνω για προαγωγή τους Κραμβιά Ανδρέα και Μοτίτη Χρίστο.

15 Ο Μοτίτης έχει εξαιρετη προσφορά καθόλα τα χρόνια της υπηρεσίας του και μόνο πολύ οριακά υστερεί έναντι άλλων υποψηφίων σε αρχαιότητα, πράγμα στο οποίο δε δίδω ιδιαίτερη σημασία. Έχω υπόψη μου ότι ο Μοτίτης δε διαθέτει το πρόσθετο προσόν, γνωρίζω όμως ότι δεν υστερεί ουδενός σε επιστημονική κατάρτιση, γιατί ενημερώνεται συστηματικά και ουσιαστικά σε θέματα του τομέα του. Αποτέλεσμα αυτής της επιστημονικής του συγκρότησης, αλλά και του ζήλου του, είναι τα
20 πολύ αξιόλογα επίπεδα τα οποία έχει σήμερα η Κύπρος στον τομέα των σύγχρονων μεθόδων άρδευσης. Ο Μοτίτης βρίσκεται σε πολύ στενή επαφή με τα διάφορα τμήματα του Υπουργείου για την εκτέλεση αναπτυξιακών υδατικών προγραμμάτων και είναι εμφανής η υπεροχή του έναντι άλλων λειτουργών σε πειστικότητα, μεθοδικότητα, σωστή προσέγγιση και αποτελεσματικότητα.”

(Η υπογράμμιση είναι δική μου)

35 Μετά την αποχώρηση του Διευθυντή, η ΕΔΥ, αφού εξέτασε τα ενώπιόν της στοιχεία, επέλεξε για προαγωγή τους υποψηφίους που σύστησε ο Διευθυντής. Επιλέγοντας το ενδιαφερόμενο μέρος η ΕΔΥ ανέφερε τα ακόλουθα:

40 “Καταλήγοντας στην πιο πάνω απόφαση, η Επιτροπή δεν παρέλειψε να σημειώσει ότι ο Μοτίτης Χρίστος δε διαθέτει το πρόσθετο ποσόν που προβλέπεται στο Σχέδιο υπηρεσίας, ενώ άλλοι υποψήφιοι που δεν επιλέγηκαν το διαθέτουν. Λαμβάνοντας όμως υπόψη ότι ο Μοτίτης υπερέχει έναντι όλων των άλλων υποψηφίων σε αξία, δεν υστερεί παρά μό-

νο πολύ οριακά έναντι ορισμένων υποψηφίων σε αρχαιότητα, και αυτό ανάγεται στην ημερομηνία πρώτου διορισμού, στη δεκαετία του 1960, και ότι επιπλέον έχει υπέρ του και την αιτιολογημένη σύσταση του Διευθυντή, έκρινε ότι αυτός γενικά υπερέχει και είναι ο πιο κατάλληλος για προαγωγή. 5

Συναφώς η Επιτροπή σημείωσε επίσης ότι, παρά το γεγονός ότι ο Μοτίτης δε διαθέτει το πρόσθετο ποσόν και δεν έχει μεταπτυχιακή εκπαίδευση, κατόρθωσε, μέσα από την εργασία του και το ενδιαφέρον του για ανάπτυξη, να αναπτύξει τις γνώσεις και τις ικανότητές του και να αποδώσει περισσότερο από άλλους που κατέχουν το πρόσθετο προσόν, όπως αντανακλάται μέσα από τις Εμπιστευτικές/Υπηρεσιακές του Εκθέσεις αλλά και στη σύσταση του Διευθυντή.” 10 15

Σε μεταγενέστερη συνεδρία της η ΕΔΥ όρισε ως ημερομηνία ισχύος της προαγωγής του ενδιαφερόμενου μέρους τις 15.6.94. Η προαγωγή δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερ. 22.7.94 και ως αποτέλεσμα καταχωρήθηκε η παρούσα 20 προσφυγή.

Ο αιτητής, ο οποίος όπως λέχθηκε προηγουμένως είναι κάτοχος του πρόσθετου προσόντος που προβλέπεται από το σχέδιο υπηρεσίας, προβάλλει ως κύριο ισχυρισμό του για ακύρωση της επιδικής απόφασης, την απουσία ειδικής αιτιολογίας για την παραγνώριση του πρόσθετου προσόντος του. Υπέβαλε επίσης ότι η επιδική απόφαση είναι γενικά αναιτιολόγητη και ότι η ΕΔΥ υπέπεσε στο σφάλμα της υιοθέτησης της παράνομης κατά τους ισχυρισμούς του, σύστασης του Διευθυντή. Υπέβαλε τέλος ότι η υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους σε αξία είναι οριακή, ως προς την αρχαιότητα οι δυο υποψήφιοι είναι ίσοι, και ότι έπρεπε να προτιμηθεί ο αιτητής ο οποίος υπερείχε ως προς τα προσόντα, αφού κατείχε το πλεονέκτημα. 25 30

Η ισχυριζόμενη παρανομία στη σύσταση του Διευθυντή βρίσκεται στο απόσπασμα της σύστασης που υπογράμμισα και συνίσταται στο ότι η διαπίστωση του Διευθυντή ήταν ότι το ενδιαφερόμενο μέρος απλώς δεν υστερούσε και όχι ότι υπερερούσε των άλλων υποψηφίων, τούτο δε δεν μπορούσε να αντισταθμίσει το πρόσθετο προσόν του αιτητή. 35 40

Προσεκτική ανάγνωση του σχετικού αποσπάσματος της σύστασης αποκαλύπτει ότι ο Διευθυντής αναφερόταν στην επιστημονι-

κή κατάρτιση, στην οποία κατά την άποψή του δεν υστερούσε το ενδιαφερόμενο μέρος, παρά το ότι δεν κατείχε το πρόσθετο προσόν. Η σύσταση του Διευθυντή, η οποία είναι αιτιολογημένη (εξάλλου δεν προβλήθηκε ισχυρισμός περί του αντιθέτου) θα μπορούσε να κριθεί ως μη φέρουσα βαρύτητα αν ήταν σ' αντίθεση με τα στοιχεία των φακέλων.

Έρευνα των φακέλων των υποψηφίων αποκαλύπτει ότι το ενδιαφερόμενο μέρος είχε καλύτερες αξιολογήσεις. Επίσης οι δυο υποψήφιοι διορίστηκαν την ίδια ημερομηνία, οι προαγωγές τους συμπίπτουν σε όλους τους βαθμούς, αλλά ο αιτητής προηγείται σε αρχαιότητα με βάση την ημερομηνία γεννήσεώς τους. Ως προς τα προσόντα, υπερερεύσε ο αιτητής που είναι κάτοχος του πρόσθετου προσόντος του σχεδίου υπηρεσίας. Ενόψει της καλύτερης εικόνας του ενδιαφερόμενου μέρους μέσω των αξιολογήσεών του, συμπεριλαμβανομένων και των παρατηρήσεων του εκάστοτε αξιολογούντος λειτουργού, βρίσκω ότι η υπέρ του ενδιαφερόμενου μέρους σύσταση του Διευθυντή, δεν ήταν σ' αντίθεση με τα στοιχεία των φακέλων. Επομένως μπορούσε να της δοθεί η δέουσα βαρύτητα από την ΕΔΥ.

Όσο για την απαιτούμενη, στη συγκεκριμένη περίπτωση, ειδική αιτιολογία για την παραγνώριση του πρόσθετου προσόντος του αιτητή, αυτή εκτίθεται επαρκώς στο κείμενο της επίδικης απόφασης το οποίο παρέθεσα προηγουμένως. Η ΕΔΥ δεν αναφέρει απλώς ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερέχει, αλλά επεξηγεί τους λόγους της προτίμησής της.

Η σημασία της σύστασης του Διευθυντή, όταν βέβαια αυτή δεν συγκρούεται με τα στοιχεία των φακέλων, έχει τονισθεί σε σωρεία αποφάσεων του Δικαστηρίου τούτου (*Republic v. Haris* (1985) 3 C.L.R. 106, 110-111), για την παραγνώρισή της δε, απαιτείται ειδική αιτιολογία. Η σύσταση του Διευθυντή επαυξάνει την αξία του συστηνόμενου, παρέχει δε αφ' εαυτής έρεισμα για την επιλογή υποψηφίου με υποδεέστερα προσόντα (*Skarparis v. Republic* (1978) 3 C.L.R. 106, 115-116, *Κώστας Α. Αδαμίδης και Άλλοι v. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 528).

Στην παρούσα περίπτωση το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε σε αξία του αιτητή, είχε δε επιπλέον υπέρ του τη σύσταση του Διευθυντή. Η επιλογή του αντί του αιτητή, που κατείχε πρόσθετο προσόν, ήταν εύλογα επιτρεπτή. Ο αιτητής δεν απέδειξε έκδηλη υπεροχή, η δε επίδικη απόφαση είναι δεόντως αιτιολογημένη. Όλοι οι ισχυρισμοί του αιτητή απορρίπτονται.

Ως αποτέλεσμα, η παρούσα προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται, η δε επίδικη απόφαση επικυρώνεται.

Ο αιτητής να πληρώσει £300.- έξοδα στους καθ' ων η αίτηση.

*Η προσφυγή απορρίπτεται με
έξοδα.*